

137

D E K R E T

z dnia 7 kwietnia 1948

o uposażeniu państwowych pracowników nauki

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 9 marca 1948 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 107) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Dekret niniejszy normuje uposażenie pracowników nauki, zatrudnionych w państwowych:

- a) szkołach wyższych,
- b) archiwach i bibliotekach naukowych,
- c) zakładach i instytutach naukowo-badawczych.

2. Pracownikami nauki w rozumieniu ust. 1 są członkowie grona nauczycielskiego, pracownicy naukowcy, pomocnicze siły naukowe oraz pomocniczy pracownicy naukowo-techniczni w szkołach wyższych, archiwach i bibliotekach naukowych oraz zakładach i instytutach naukowo-badawczych.

3. Rada Ministrów ustali, które archiwa i biblioteki należy uważać za naukowe, a które zakłady i instytuty za naukowo-badawcze.

4. Rada Ministrów ustali kategorie pracowników, których należy uważać za pomocniczych pracowników naukowo-technicznych.

Art. 2. Ustala się dla pracowników nauki 8 grup uposażenia zasadniczego według następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Kwota miesięcznego uposażenia w złotych
1	30.000
2	27.000
3	25.000
4	22.000
5	19.000
6	16.000
7	12.000
8	8.000

Art. 3. Rada Ministrów ustali w drodze rozporządzenia zasady zaszeregowania osób wymienionych w art. 1 do grup uposażenia, wyszczególnionych w art. 2.

Art. 4. 1. Pracownikom nauki przyznaje się dodatek za wysługę lat w wysokości 5% uposażenia zasadniczego za każde pełne pięcioletnie służby w tej samej grupie uposażenia.

2. Suma dodatku za wysługę lat nie może przekraczać 15% uposażenia zasadniczego.

3. Przy przejściu do wyższej grupy uposażenia pracownik nauki otrzymuje w grupie wyższej uposażenie z takim dodatkiem za wysługę (5, 10 lub 15%), aby jego nowe uposażenie z dodatkiem w grupie wyższej nie było niższe aniżeli pobierane dotąd w grupie niższej uposażenie wraz z dodatkiem za wysługę lat. Przepis ten nie dotyczy pracowników nauki, których uposażenie zasadnicze w wyższej grupie uposażenia jest wyższe od sumy uposażenia wraz z dodatkiem za wysługę lat, pobieranym w grupie niższej.

Art. 5. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia przyznać pracownikom nauki dodatki uzasadnione warunkami lokalnymi.

Art. 6. 1. Pracownikom nauki, mianowanym (wybieranym) na stanowiska kierownicze, przyznaje się dodatek funkcyjny. Przepis ten stosuje się także do osób, pełniących obowiązki przywiązane do stanowisk kierowniczych, z tą różnicą, że ich prawo do dodatku funkcyjnego powstaje dopiero od dnia pierwszego miesiąca po upływie okresu dwumiesięcznego pełnienia tych obowiązków.

2. Można otrzymywać równocześnie tylko jeden dodatek funkcyjny, zaś w razie zbiegu tytułów do dwóch lub więcej dodatków funkcyjnych służy uprawnionemu prawo wyboru.

3. Dodatek funkcyjny nie przysługuje osobom, pozostającym w stanie nieczynnym, zawieszonym w pełnieniu służby, jak również w przypadkach niepełnienia z jakiegokolwiek powodu co najmniej przez dwa miesiące obowiązków przywiązanych do stanowiska kierowniczego.

4. Stanowisko kierownicze oraz wysokość dodatku funkcyjnego określi rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 7. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia przyznać pracownikom nauki dodatki służbowe, uzasadnione szczególnymi właściwościami służby.

Art. 8. 1. Pracownikowi nauki służy prawo do jednego tylko uposażenia za ogół czynności, połączonych z jego stanowiskiem służbowym.

2. Rada Ministrów może ustalić w drodze rozporządzenia wysokość wynagrodzenia za czynności dodatkowe niektórych kategorii pracowników nauki, nie wchodzące w ich zakres nauczania lub normalnych obowiązków.

3. Za przeprowadzanie egzaminów i za oceny prac magisterskich, doktorskich oraz habilitacyjnych przysługuje osobne wynagrodzenie, którego wysokość ustalił Minister Oświaty w porozumieniu z Ministrem Skarbu i zainteresowanymi ministrami.

Art. 9. Minister Oświaty w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustali wymiar zajęć pedagogicznych profesorów i pomocniczych sił naukowych.

Art. 10. Uposażenie, wypłacane na zasadzie niniejszego dekretu, wolne jest od podatku od wynagrodzeń.

Art. 11. Pracownikom nauki, zatrudnionym w laboratoriach, klinikach i warsztatach, przysługuje prawo do ubrania ochronnego na koszt Skarbu Państwa.

Art. 12. Pracownicy nauki otrzymują zasiłki i nagrody pieniężne, należności za pełnienie czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz należności za przeniesienia według przepisów dotyczących funkcjonariuszów państwowych.

Art. 13. Do powstania i wygaśnięcia prawa do uposażenia, do uposażenia w okresie pełnienia służby wojskowej, przebywania w niewoli lub zaginięcia, przedawnienia roszczeń z tytułu uposażenia, do potrąceń z uposażenia, do zwrotu kosztów pogrzebu, do spraw mieszkań służbowych i ulg w przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi stosuje się odpowiednio przepisy, dotyczące funkcjonariuszów państwowych.

Art. 14. 1. Podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego stanowi 50% uposażenia zasadniczego, określonego w art. 2.

2. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia zmienić wysokość podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego, określonej w ust. 1.

Art. 15. Przy pierwszym ustalaniu wysokości przysługującego dodatku za wysługę lat zalicza się pracownikowi nauki cały czas służby, przebytej na tym stanowisku, które jest podstawą zaszeregowania jego do grupy uposażenia, podanej w art. 2.

Art. 16. 1. Dekret niniejszy nie dotyczy:

- a) kontraktowych pracowników nauki, jednakże przepis art. 10 stosuje się również do wynagrodzeń, wypłacanych tym pracownikom,
- b) osób pobierających uposażenie według przepisów dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 371),
- c) pracowników Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych, których wysokość uposażenia ustala Minister Spraw Zagranicznych.

2. Dekret niniejszy nie narusza przepisów art. 7 ust. 5 dekretu z dnia 22 października 1947 r. o utworzeniu Akademii Sztabu Generalnego (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 379).

Art. 17. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi

Oświaty, Ministrowi Skarbu i innym ministrom, każdemu w jego zakresie działania.

Art. 18. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 lutego 1948 r.

2. Z dniem 1 lutego 1948 r. tracą moc obowiązującą:

a) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) w zakresie unormowanym niniejszym dekretem,

b) dekret z dnia 31 października 1946 r. o dodatku naukowym do uposażenia (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 330) w stosunku do osób, podlegających przepisom niniejszego dekretu.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Oświaty:

Stanisław Skrzyszewski

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

Minister Obrony Narodowej:

w z. *Marian Spychalski*

Minister Spraw Zagranicznych:

Zygmunt Modzelewski

Minister Administracji Publicznej:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

Minister Sprawiedliwości:

w z. *Leon Chajn*

Minister Przemysłu i Handlu:

w z. *Henryk Golański*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

w z. *Stanisław Kowalewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Kazimierz Rusinek

Minister Kultury i Sztuki:

w z. *Włodzimierz Sokorski*

Minister Żeglugi:

Adam Rapacki

Minister Leśnictwa:

Bolesław Podedworny

Minister Komunikacji:

Jan Rabanowski

Minister Poczty i Telegrafów:

w z. *Zenon Lipiński*

Minister Zdrowia:

Tadeusz Michejda

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

Minister Apropowizacji

Włodzimierz Lechowicz